

OH7ND helmikuussa 1934, alkukokeet jäällä, välimatka kuvanottoheikellä 5 km. Myöhemmin saimme samoilla koneilla yhteyden 16 km välimatkalla. Teho 0,8 wattia. Koneet "transceiver" mallia. Putket: oskillaattori ja ilmaisain B 409, modulaattori ja mj-vahvistin pentodi B 443. Antenni dipoli kuten kuvasta näkyy.

Päästäksemme hieman selville 5 metrin aaltojen kulusta, järjestimme helmikuussa pienen kokeen. Pakkasin koneen patterineen pähvilaatikkoon ja sidoin sen kelkkaan kiinni ja läksin jäälle hiihtämään. Tarkasti edeltäkäsni sovitun aikataulun mukaan otimme yhteyden. Tällainen aikataulu tekee kokeet hauskoiksi, sillä vaikka yhteys välillä katkeaaakin, esimerkiksi maastoesteiden takia, voi aseman siirtää rauhassa taas sellaiseen kohtaan, josta varmasti saa yhteyden, eikä vasta-aseman tarvitse epätoivon vimalla vääntää nappuloita ja ihmetellä mihin toinen on joutunut. Sillä odottaminen pitkäaikaisissa kokeissa, kuulotorvet korvissa, tappaa varmasti kaiken innostuksen.

No niin, päästyäni pari sataa metriä rannasta osoitti kronometri, että 7NF alkaa kutsua. Kiireesti laatikko auki ja antennin päät suksisauvoihin kiinni. Käänsin vastaanottimen auki. Kova suhina kuulotorvissa ilmoitti kaikki olevan ok. Samassa lakkasi suhina ja 7NF ääni kuului mahtavasti laatikosta, sillä en ollut ennättänyt ottaa kuulotorvia ulos. Kääntäessäni lähintä päälle epäilin epäedullisen paikkani estävän 7NF:n kuulemasta minua, mutta pian tuli vastaus R9 fb. Matka oli silloin noin 1½ kilometriä. Ollessani n. 5 km etäisyydellä oli puhe molemmin puolin vielä aivan yhtä voimakasta kuin alussakin.

Tästä innostuneina päätimme yrittää vähän pitempää matkaa. Etäisyys oli tällä kerralla 12 km. Tälläkin kertaa oli 7NF kotonaan kaupungissa, 5 metrin kone pöydällä. Mutta tulos ND. Seuraavana sunnuntaina oli 7NF:n määrä nousta Puijon mäelle, elleimme saisi aikaisemmin yhteyttä.

Sunnuntaiamuna oli pakkasen hieman noussut ja rupesi tuulemaan. Sopivaa asemapaikkaa etsiessäni pääsi aika livahtamaan niin, että vasta 5 minuuttia

määräajan jälkeen sain koneet kuntoon. Avasin vastaanottimen ja siellähän 7NF kutsui minua. Hän kutsui jo toisen kerran ja taisi pelätä koko kokeen epäonnistuvan. Tälläkin kerralla oli kuuluvaisuus niin hyvä, ettei kuulotorvia tarvinnut pitää korvilla, mikä olisikin ollut ikävää hommaa sellaisella ilmalla.

Toukokuussa sitten saimme hyvän tilaisuuden kokeilla vähän pitemmälläkin matkalla. Pääsin nimittäin erään kuopiolaisen firman hinaajan mukana matkalle. Matkan suunta oli kuin juuri meidän koetta varten järjestetty. Laiva kulki koko ajan meidän samaa suoraa pitkin noin 30 kilometriä. Laivan lähdettyä rannasta otimme joka kymmenen minuutin päästä yhteyden.

Tämä hinaaja oli suurenpuoleinen ja oli siinä toinen kansi, jonka korkeus vedenpinnasta oli noin 4 metriä. Sijoitin koneen tänne yläkannelle savupiipun taakse, tietenkin ¼ aallon päähän siitä. Tämä oli ainoa kunnollinen paikka laivalla. Aluksi pidimme

Toukokuussa olivat koneet siten tämän näköisiä. Antenni ¼ pituinen messinkiputki, kytkentä induktiivinen. Paras dx näillä koneilla on 20 km. (Toim. huom. Kuvassa esiintyy itse OH7ND.)

Tämä on 7NF:n kone. Myöskin 7NB:llä on samanlainen. Kaikki koneet ovat ulkomuodoitteen samantyyppisiä ja samankokoisia voidaksemme kokeillessa käyttää C-asettien kantotelineitä. Koneen kokonaispaino 10 kg.

yhteyttä Marconi-antennilla. Vielä 16 kilometrin päässä se antoi puheen vahvasti, mutta sitten rupesi puhe heikkenemään. Muutin silloin pystysuoran dipolin koneeseen, ja taas oli kuuluvaisuus molemmin puolin R9. Yhdeksäntoista kilometrin päässä oli puhe vielä yhtä voimakasta.

Ennen matkalle lähtöä arvelimme yhteyden kestävän noin 20 kilometriin, arvioimalla koneittemme korkeuden Kallaveden pinnasta ja olettamalla, että nämä aallot kulkevat kuten valo-aallot. Ja aivan oikein, 21 kilometrin kohdalla katkesi yhteys, emmekä enää kuulleet toisiamme.

Tästä jutusta toisella kertaa enemmän.

OH7ND.